

OTXANDIOKO OKARANAK

BITAÑO

1979, Haritzetan.

1981, Irunen.

Otxandioko alkate zaharra eta bertako abadea, beti ibiltzen omen ziren umore onean biek alkarren artean, baina zirikalari amorratu ere bai, noiz behinka eta sarritan.

Behin batean, ziri ederra bota omen zion alkateari abadeak pulpitutik domekako sermoean, eta benetan mindu omen zen alkate agurgarri hura.

—Abade demoniñu demontrea! Hori ere ba aal dugu? Horrelakoak entzun behar, eta pulpitutik gainera...

Eta sudur puntan nabaritu omen zuen azkurea, erle batek eztenkatu balio bezala.

Eta gogoetan gogoetari, bere baitan esan omen zuen: «Itxaron ezak pixka bat, hau ez duk honela geldituko-ta. Ikusiko duk, ikusiko duk, datorren domekan...

Otxandioko okaranik ederrenak, alkate zaharraren baratzekoak omen ziren, eta hain zuzen ere, okaran urtea omen zen urte hura, eta heldu helduak omen zeuden egun haietan...

Eta esan omen zion alkateak andreari:

—Bihar goizean, otartxo bete okaran eraman iezaiozu abadeari, helduen helduenetatik onenik onenak.

Eta pozik eraman omen zion andreak otartxo betea, mezatarakoan eta bide batez.

Asko estimatu omen zuen abadeak opari ugaria. Eta jan eta jan bazkarian, kontixu gehienak jan omen zituen, gehiago ezinik, ok egin arte. Okaranzale jatun ona Otxandioko abade hura!

Baina arratsaldean elizbirara joan beharra zeukan, eta bazkalondoko lokuluxkan zegoela, orroaka hasi omen zitzaion urdaila, eta beherakoak abiatu, okaranen ondorioz.

Elizara joateko ordua, baina urdaitetik ondoezak harturik zebilen, joan etorri hara eta hona eta komunera, eta luzarorako omen zeukan gixajoak.

Abaderik gabe ez egoela elizinguruko prozesiorik, eta bakoitza bere etxera joan zen jendea, abadearen berri gauza garbirik jakin gabe. Gauza larririk ez zela, baina etxetik ezin zuela irten, esan zuen osagileak, eta besterik ez.

Alkate zaharrak bakarrik zeukan sekretua, eta isilik gorde zuen bere baitan, malizia haundiz.

Baina sekretu guztiak ez dira betirako izaten, eta egun gutxi barru jakin omen zen alkatearen ziria, eta Otxandion eta inguruetan ere laster jakin omen zen gertatua herriko pertsoneri bien artean.

Santamañetan baino barre gehiago egin omen zuten orduan otxandiarrak.

Eta ordutik omen dator lehenagoko esaera zaharra: «Elizinguruko prozesiorik nahi ez denean, Otxandioko alkatearen okaranak jatea baino gauza hoberik ez dagoela» eta «Prozesiorik gura ez baduk, joan Otxandiora okaran bila».